

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeti za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodne in šolske razmere po Spodnjem Štajerskem.

Narod na Štajerskem ni v tako ugodnem političnem položaju, kakor bi človek sodil po principih, katere zastopa sedanja vlada, ki hoče biti vsem narodom pravična. Odkrito moram reči, da šteje Slovence na Štajerskem zdaj morebiti večje protivnike, nego pod Lasser-Auerspergovno vlado. Takrat so štajerski Slovenci imeli sicer kakor od nekdanj že odločne protivnike pri uradništvu in pri ponemčenem in ponemčurjenem meščanstvu; vendar je bilo videti, da se je cela tropa v protivnem taboru nekako pasivno držala, dočim je zdaj odločno aktivno postopati začela. V prvi vrsti vidimo, da se politični uradniki od takrat malo ali nič predrugačili neso, da se sodnijski uradniki po nekod (Šmarje itd.) odločno v nemškutarsko ofenzivo in defenzivo podajajo. Na jedni strani je pač gotova istina ta, da na Spodnjem Štajerskem nam uradništvo skoro čisto nič ni na pomoč, marveč v mnogih slučajih na kvar, jezo in pohujšanje.

Protivno časnikiarstvo je pa na drugi strani stopilo jako v ofenzivo. O lističih, kakeršni so „Marburgerca“, „Cillierca“, ni bilo niti čuti, a zdaj so pokazali vse hudobno in strupeno svoje želo, s katerim neprenehoma pikajo, dražijo in domoljube grdé! Še celo našega jezika, katerega sicer črté, se poslužujejo, da bi ljudstvo odvrnili od svojih prijateljev in pravih domoljubov. „Tagespošta“ je pisala pred nekaterimi leti kaj ugodno o Jugoslovanih, o zatiranem narodu v Bosni in Hercegovini, in je Slovence le redkokedaj napadala; zdaj ne mine dan, da ne bi svojih čitateljev pitala z groznimi lažmi in psovkami o Slovencih. Tega duba časni karskega, ki se še sem ter tja odobruje po Dunaj-

skem židovskem časopisju, navzelo se je po marsikaterem mestecu in trgu meščanstvo, ki je bilo sicer z malo izjemo udano nemštvu, po teh krajih od nekdanj privilegiranimu.

Vse kričanje teh protivnikov ne bi se bilo pokazalo v praksi nikjer drugod s slabimi nasledki, kakor pri volitvah, ako bi se ne bilo našlo sredstva, s katerim so se začele združbe delati po slovenskem štajerski. To je namreč tisti nemški „Schulverein“, s katerim se je mamilo meščane, češ: pristopite k temu društvu, da se bodo otroci nemški učili, drugače bodo vse šole slovenske. Po nekaterih krajih je bilo težko ubraniti ustanovitev takega društva; kajti če se je na pr. našel nemškutarski bogatin, ki je hotel imeti svojo „ortsgruppe“, ni mu bilo mogoče ubraniti, ker je znabiti sam za vse ude plačal društvenino. Po drugih krajih je pač mnogo zakrivila mlačnost domoljubov, zlasti učiteljev, da se je začelo širiti društvo, ki dela samo prepir mej domačini. Če bi se na pr. učitelj z modro in mirno besedo oglašil, da se mladina itak že v šoli veliko nemščine uči, da se torej denar v take svrhe zavrže, utegnulo bi morda to kolikor toliko uspeha imeti.

Če se pa v kakem nemčurskem okraji še sam učitelj v ta namen potruji, da on sam začne ude nabirati, ljudje nevedni kmalu pristopijo, misleč navadno, da bodo doneski, katere itak težko žrtvujejo, koristili domači šoli, lastnim otrokom. — Temu so pa zopet krivi šolski nadzorniki, ki tako agitacijo učiteljevo ali slepo dovoljujejo ali celo glasno odobravajo. Spodnja Štajerska ima pač ravno pod sedanjo vlado šolske nadzornike, ki so Slovencem kaj malo prijazni. O jednom teh mož mi je znano, da nema lepe besede za Slovence in za njihovo prizadevanje, da ne pregovori slovenske besede v javni

skupščini, čeravno je našega jezika dobro zmožen. In ako osnuje nemški „Schulverein“ za slovenske otroke čisto nemško šolo, ne spodtika se čisto nič nad tem, marveč se porogljivo smeje, rekoč: „Čem več šol, tem boljše“.

Res v hudem stanju se nahajajo štajerski Slovenci; velika borba jih še čaka in zelo morajo domoljubi paziti, da jim preroki, kakeršni so „Kmetški prijatelj“, ne spačijo še kakega vrlega kmeta. Naj se torej pridno razširja mej štajersko prosto ljudstvo „Slovenski Gospodar“, naj se snujejo shodi, veselice, svečanosti, pri katerih naj bode navzočen narod, kakor je bil pri Miklošičevi svečanosti v Ljutomeru!

V. Lj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. septembra.

Nj. Veličanstvo presvetli cesar in pa kralj španjski Alfonzo bila sta v četrtek prisotna manévrom pri Blanskem na Moravskem, ki so izpali povsem zadovoljivo. Cesar izrekel je poveljniku baronu Vlasiću, generalom, častnikom in moštvo Svoje priznanje. Po manévru bil je velik défilé pred cesarjem in kraljem Alfonzom. Cesarja je ob Njegovem dohodu iz Blanskega mnogobrojno zbrano ljudstvo živahno pozdravljalo.

Vzlic odloku moravskega deželnega šolskega sveta branil se je mestni zastop Brnski osnovati ter otvoriti drugo česko ljudsko šolo v III. okraji Brnskem ter se je proti temu odloku prizval pri upravnem sodišči, hoteč vsaj kolikor dolgo zadrževati neljubo mu izvršitev naložene zadače. A naučno ministerstvo storilo je temu protivju konec, ukazavši mestnej občini telegrafoma, da ima takoj otvoriti česko ljudsko šolo. Čehi v Brnu se vsled tega nadejajo, da bode mestni zastop vendar jedenkrat popustil svojo fakično opozicijo proti vladinim naredbam.

LISTEK.

Prva ljubezen.

(Povest J. C. Turgenjeva, posl. Ivan P.)

III

(Dalje.)

Ko mene ni bilo doma, dobila je mati od svoje sosedice pismo na sivem papirju, zapečaten s temno rujavim pečatnim voskom, s kakeršnim pečatijo samo poštna zavitke in vinske steklenice. V tem pismu, ki se je odlikovalo s slabo pisavo in nepravilnim jezikom, prosila je kneginja mojo mater za pokroviteljstvo: moja mati je, po besedah kneginje, dobro znana z veljavnimi ljudmi, od katerih je zavisna njena sreča in sreča njenih otrok, kajti ona je zamotana v jako važne pravde. „Obračam se na vas kakor plemenita dama na plemenito damo, in za to mi je prijetno porabiti to prilžnost.“ Konci pisma prosila je moja mater za dovoljenje, da nas sme obiskati. Dobil sem mater jako nejevoljno: očeta ni bilo doma, tedaj ni imela nikogar, s komur bi se bila mogla posvetovati. Da bi ne odgovorila plemenitej dami, ki je poleg tega še kneginja, tega ni mogla; a kako hoče odgovoriti — tega mati ni vedela.

Francoski pisati se jej ni zdelo umestno, v ruskem, pravopisu pa moja mati ni bila nič kaj izurjena — to je sama vedela, — kompromitirati se pa tudi ni hotela. Jako se je razveselila mojega prihoda in ukazala mi je, brž iti h kneginji in povedati jej, da je moja mati pripravljena pomagati njenej prevzvišenosti, kolikor je v njenih močeh, in povabiti jo k nam ob jedni popoldne. Nepričakovano hitra izpolnitev mojih tajnih želj me je deloma razveselila, deloma ostrašila: vendar nesem kazal notranjega nemira, ki se me je polastil; — poprej sem še šel v svojo sobo, da sem oblekel sukajo in zavratnico: doma sem še hodil v jopi in nosil zavihane ovratnike, če tudi sem se jezil čez nje.

IV.

Ko sem stopil v ozko, umazano predsobo tega krila, stresel sem se po vsem životu. — V njej srečal sem starega, sivolasega slugo s temnim, bakrenastim obrazom, s čemernimi očmi in s tako globokimi gubami na čelu in sencih, kakeršnih še nikdar nesem videl. Nesel je na krožniku obglodan slankov hrbet, zapirajoč z nogo duri, ki peljeje v drugo sobo, in rekel je jecljajoč: kaj hočete?

— Ali je kneginja Zasjejina doma? vprašal sem.

— Vonifati! zaklical je izza duri cvrčec ženski glas.

Sluga mi je močje obrnil hrbet, pri čemer se je pokazal obdrgneni hrbet njegove livreje z jednim samim porumenelim grbovim gumbom, in odšel je, postavivši krožnik na tla.

— Ali si šel k policiji? ponovil je ravno ta ženski glas. Sluga je nekaj zamrmral. — A . . . . Ali je prišel nekdo? zaskušal se je zopet oni ženski glas . . . .

— Mladi sosedov gospód.

— Nu reci mu, da naj ustopi.

— Prosim, ustopite, rekel je sluga, z nova prikazavši se pred menoj in pobravši krožnik s tal. Malo sem si uredil obleko in ustopil sem v „salon“.

Prišel sem v majhno, ne ravno čedno sobo, z bornim, tako rekoč v naglici sestavljenim pohišjem. Pri oknu, na naslonjači z odlomljenim naslonilom, sedela je kakih petdeset let stara, grda ženska, brez vsega naglavnega kinča, v zelenej starej obleki in s pisanim volnatim robcem okrog vratu. Njene majhne oči uprle so se v mene.

Stopil sem k njej in se jej priklonil.

Ali imam čast govoriti s kneginjo Zasjejino?

— Jaz sem kneginja Zasjejina; ali vi ste sinu gospoda V.?

V četrtek popoldne otvorila se je v **Krakovem** zbirka Matejkovih slik v starem kraljevskem gradu *Wawel*, katerega je vojaška oblast radovoljno v ta namen prepustila. Ob 4. odkril se je na strelškem vrtu ob stroške strelskega društva napravljen spomenik Sobieskega, katerega je v životnej velikosti izdelal kipar *Gadomski*. Predsednik akademije znanostij v Krakovem, *Majer*, imel je ob tej priliki govor, v katerem je narisal zgodovino Poljske od Sobieskega do zrušenja poljske države, opisujejo prednosti slavnega kralja. „Ce tudi je Poljska kot samostojna država pala“, dejal je govornik, „vender je narod poljski neumrjoč ter bode živel“. Po odkritju spomenika objavil je mestni načelnik *dr. Weigel* strelskemu društvu zahvalo **Krakovske** občine za postavljeni spomenik. — V Krakovem zboruje te dni tudi prvi kongres poljskih slovstvenikov in umetnikov, h kojemu je prišlo veliko število udeležencev iz vseh krajev nekdanje Poljske. Včeraj imeli so v mestnej dvorani prvo sejo, kjer se je volil predsednik in tajnik. Ta kongres bode zboroval tri dni.

Vnanje države.

Črnogorsko-turško mejno vprašanje se je konečno vender le rešilo. Glede mejaške proge v *Limskej dolini* se je ustanovilo, da imajo kristijanske vasi, katere je kneževina doslej že posedala in upravljala, ostati Črnigori; vse druge pa, ki neso še posedene, čeprav bi po pogodbi imele pripadati Črnigori, prepušča knez Turčiji, naj so kristijanske ali pa ne. — Bavečemu se v *Carigradu* predstavila se je baje knezu *Nikiti* tudi deputacija *Dalmatincev*, koji je dejal, da se je na pot podal še le tedaj, ko so mu v to privolile vse vlasti, posebno pa *Avstrija*, katerej je knez zaradi mnogih dobrot jako na dolgu. Mejna zadeva pa da se bode rešila kmalu, in to v zadovoljstvo vseh južnih Slovanov.

Srbski kralj podal se bode v 16. dan t. m. iz *Gleichenberga* na *Dunaj*, kjer se bode udeleževal dvorskih lovov kake tri dni. V 20. dan t. m. pa pride v *Frankobrod*, kjer se bode pri velikih manevrih sestel s nemškimi cesarjem. — Te dni so radikali in liberalci postavili vsaki svoje kandidate za *Beligrad*, kar spričuje nedvojbeno, da se stranki neste zjedini. Vladna naprednjaška stranka bode še le nominirala svoje kandidate ter s pritiskom in vsled nejedinstvi prebivalstva tudi gotovo zmagala. Dozdanji rezultati prvotnih volitev so vladni stranki ugodni, vender pa so na mnogih krajih zmagali tudi radikali; *Rističeva* stranka pa je skoro povsod podlegla.

Zadnja konferenca **francoskih** ministrov bavila se je s *Tonkingškim* vprašanjem. V obče so bili vsi ministri mnenja, da se ima v tej zadevi postopati z vso strogostjo in energijo. Dva slučaja pa sta zabranila ukrepanje v rečenem zmislu. V prvo prišla so namreč iz *Angleškega* boljša poročila, da se bo dala zadeva mirnim potom rešiti; drugič pa se ministri neso mogli zjediniti, se ima li sklicati kamora v slučaji, ko bi se odposlala podporna vojska. Vojni minister oddal je v svojej odsotnosti glas, da neče odločevati, je li treba in je li pametno postopati energično, protivil pa se je odpošiljatvi nove vojske brez dovoljenja kamore. Tudi admiral *Peyron* je izjavil, da so po kamorah dovoljena sred-

— Tako je. Prišel sem k vam z maternim naročilom.

— Prosim, blagovolite se uvesti. Vonifati, kje so moji ključi, ali jih nesi kaj videl? — Objavil sem gospej *Zasjekini* odgovor moje matere na njeno pismo. Poslušala me je, bubnajoč z debelimi rudečimi prsti po okninah okvirih.

— Dobro, vsekako pridem, rekla je ona na zadnje. A, kako ste še mladi! Prosim, dovolite vprašati, koliko ste že stari?

— Šestnajst let, odgovoril sem jecljajoč.

Kneginja izvlekla je iz žepa nekake popisane in zamazane papirje, nesla jih je prav k nosu in začela jih prebirati.

Lepa leta, rekla je na jedenkrat, vrteč se in zibajoč na stolu. — Prosim, popustite vse formalitete. Pri nas je vse jako priprosto.

Še preveč priprosto, mislil sem si, z nekakim mrzenjem ogledujoč njeno grdo postavo.

To trenutje odprle so se druge duri salona in na pragu prikazala se je deva, katero sem videl prejšnji večer na vrtu. Povzdignila je roko in na njenem obrazu zasijal je ironičen smeh.

— A to je moja hči, rekla je kneginja, pokazavši nanjo s komolcem. — Sinočka, to je sin našega soseda, gospoda *V.* Prosim kako je vam ime?

(Dalje prih.)

stva že pošla in da jih treba torej v novič sklicati. Vsled tega se je bil ukrep odgodil na včerajšnji dan.

Dopisi.

Iz Trsta 14. sept. [Izv. dop.] „*Brencelj*“ ima v svojih predalih zapisano: Depretis je še namestnik; jaz pa rečem, da bode še dolgo to pisaril v list, kajti kakor klošč se drži. Ne petarda, ne bombe, ne nemiri v Trstu ga ne preženejo, chi lo sa per che?

Govori se močno v židovskih krogih, da bode vender le počasi v Trstu še drugo parobrodno društvo ustanovljeno. Ako minister *Pino* to ustanovi, izpodrezal bode tukajšnjemu *Israelu* glavno koreniko. Pri *Lloydovem* društvu je itak vse gnjilo, nastavljeni uradniki so večinoma hudi irredentariji. Ravnokar je bil nek tak uradnik odpuščen; šel je o priliki odkritja spomenika *Viktorja Emanuela* v *Videm*, tam je baje na čelu *Tržaške* irredente predstavljala laškemu ministru vso *Tržaško* sodrgo, potem klobuk v zrak metal in kričal „*Evviva Italia!*“ To se je izvedelo in moral je iti. Zakaj bi neki vlada podpirala tako društvo z milijoni, katerega uradniki delajo propagando za *Italijo*?

Nič boljše ni v Trstu na c. kr. pošti; poštna direkcija jemlje v službo večinoma lahone, kateri mrzé vse, kar ni laškega. Ako se kdo drzne po slovenskih tiskovinah vprašati, pošiljajo ga, rogaje se mu, v *Ljubljano*. Kaj porečete k temu, gospod urednik? Naše politično društvo bi se moralo vender na poštno vodstvo pritožiti; pa morda kolovodjem še to ni znano, naj jih jaz storim pozorne, da bode društvo „*Edinost*“ proti takim napakam kaj ukrenilo. To je že neodpustljivo in sramotno, da se našemu narodu kratijo pravice po irredentarskih uradnikih.

Trst sam na sebi ni tako irredentarsk kakor bi kdo mislil, kateri ne pozna razmer; največ pripomore k temu laška „*ginnastika*“ in židovski golobradci. Dokaz temu je, da se je v mnogo telegramih v lokalnih listih čitala zahvala cesarjeviča. Mej drugimi je tudi „*Tržaško* podporno društvo II.“ prejelo zahvalo za čestitko; pogrešali pa smo v listih delavskega podpornega društva, katerega pokrovitelj je cesarjevič *Rudolf* sam!

S Slovenskega 14. septembra. [Izv. dop.] Nekak mir ulegel se je kot megla po gorovji, — po naši deželi, odkar so ukroteni in uničeni razgrajajoči in narod na narod ščuvajoči elementi. — Tako soditi vsaj zdi se zmernemu človeku sedaj, — naj si je stransk ali nepristransk, primerno, dočim še pred par tedni ni moč bilo govoriti o tem blagolejnem „*položaji*“ naše dežele. — In kaj li je sploh več želeti v takej deželi, kjer bivate dve ali tri narodne stranke, nego ljubega miru!

Povsem se sine, — in to je nedvomljiva resnica — trditi, da so k temu taktnemu obnašanju od strani našega naroda — dokaj močno in uspešno uplivali opominjajoči glasovi slovenskega našega časnikarstva*), in deloma neposredni opomini slehernega veljavnega moža, katerega naše narodnozavestno ljudstvo itak rado sluša in uboga, ter se, kakor marsikdo rad pritrđi — radovoljno da poučiti. Vsaj „*Slovenec* je mehak, mehak in — zopet mehak“ — rekel je že pokojni naš *Jurčič* za časa uredovanja našega dnevnika; — in ne le „*mehak*“, tudi dokaj z razumom oblagodarjen, — nikdar pa ne iz lastnega nagiba strasten. Vsaj dokler nema povoda k jezi, sovraštvu, nevolji, — gotovo se jim ogiba po svoji moči, dokler le shaja! — Soditi tako se pak ne more o naših političnih sovražnikih, vsaj z dobro vestjo ne, — in kdor jih dobro pozna, kdor jim je njih jetra in obisti do korenine prešlatal, — izrekel bode o njih in njihovih učencih sledujoč sodbo: da so nestanovitni, nezanesljivi! — Tedaj ima slediti in veljati nam iz vsega premišljevanja in opazovanja glede naših maloštevilnih sosedov, da smo: previdni! Tak in jednak moralen nauk nam sme veljaven biti, — ker *Latinec* sam pravi: „*Providentia est mater sapientiae!*“ Nu, mi Slovenci

*) Gosp. urednik! S tem jaz še ne mislim „*Lj. Gl.*“ Dop.

imamo vsaj že dokaj uzroka iz lastnih skušenj, biti politično previdnim! — Drugače — govorimo naravnost, — zamore priti po nepremišljeno napravljenem grehu — kes, kateri pa, če dojde prepozno, ne pomaga nam čisto nič! — Naš nasprotnik, če mu odveč zaupamo, — zlorabi naše zaupanje, in nasledki tega vsega zamorejo prej ali pozneje našemu narodnemu napredku, ali si bodi kjer že koli sploh — škodovati, kakor — nas uči marsikakšen slučaj.

Da nastopi in vlada mir mej nasprotnima strankama v našej deželi, skrbel bode gotovo rad vsak previden človek in razumen narodnjak, vsaj s tem ne bode samo tujec nas hvaliti povoda imel, marveč tudi sami uživali bodedo srečo pri tem ali onem narodnem delu. . . S tem pa izpolnili bodedo mi Slovenci najbolj gorečo željo našega Najvišjega vladarja *Fran Josipa I.*, kateremu je želja in volja: Mir imeti mej svojimi narodi! *Nis Adorán.*

Domače stvari.

— (*Presvetli cesar*) podaril je za zgradbo šole v *Bergudu* (v okraji *Voloskem*) 200 gld. in za napravo zvonov v *Št. Polaji* (okraj *Sežanski*) 150 gld.

— (*Sankcionirane deželne postave.*) *Cesar* je postave, sklenjene od lanskega deželnega zbora, zadevajoče javno preskrbovanje ubozih po občinah, odpravo župnijskih siromašnic in o izročitvi njih premoženja občinam v oskrbovanje z Najvišjim sklepom z dne 28. avgusta t. l. potrdil. Postave se bodo razglasile v prihodnji številki *kranjskega* deželnega zakonika.

— (*U mrl*) je včeraj zvečer *g. Franjo Pajk*, orgljarski abiturijent, v 20. letu svoje starosti. Pokojnik bil je prav nadpoln mladenič, unet narodnjak ter zlasti v pevskem zboru in pri dramatičnem društvu jako spretna in marljiva moč. Lahka mu zemljica!

— (*Pešpolk št. 53.*) nadvojvoda *Leopold* odrine 21. t. m. iz *Gorice* v *Zagreb*.

— (*S Hrvatskega*) se nam piše v 14. dan t. m.: *Vesti*, prihajajoče iz *Granice*, neso nič kaj vesele. V *Maji* ubili so s sekirami preteklo noč občinskega predstojnika, nadčastnika *Gavriloviča*, 70 letnega starčeka. Upor ondukaj je političnega značaja, naperen je proti volilcem narodne stranke, ki so kot *magjaroni* proglašeni in proti občinskim uradnikom, ki so preveč samovoljno ravnali. V *Klasnici* razbili so občinskemu predstojniku hišo in vso hišno opravo; odposlali so se vojaki tja. Iz *Gline* se poroča: Včeraj zvečer pripeljali so lovci 16 upornikov iz *Maje* in *Klasnica*, kjer so imeli predstojnika *Tintorja* in notarja *Metikoša* zaprta, katera so dvakrat grozno pretepli, zahtevajoč ogerske zastave in ogersko krono. Vojaki oprostili so oba, pripeljali jih v bolnico v *Glino*, a težko, da bi ozdravela. Preteklo noč zahteval je občinski predstojnik v *Topuskem* dvakrat vojakov. Zjutraj rano prišla je kompanija lovcev na vozéh iz *Petrinje* v *Topusko*. V *Maji* se je zopet bati napada, ljudstvo zbira se zvečer v gozdih, po noči pa napada. Več vojakov nujno potrebno, sicer se bode ustanek še razširil. Izmej pri zadnjem sukobu v *Kraljevčanih* ranjenih jih je že 23 za ranami umrlo; pozneje našlo se je še več ranjenih v *kuruzi*. Ustanek v *Granici* pričel je v *Hrastovici*, ki je jedno uro od *Petrinje*. Pred občinskim uradom nagromadilo se je ljudstvo v 7. dan t. m., zahtevalo ogersko zastavo in preiskalo vse kote. Hujši so bili izgredi v *Jabukovci*, *Kraljevčanih* in *Klasnici*, potem pa v *Mlinogi*, kjer so naposled vojaki in žandarji napravili red, a še le potem, ko je sedem kmetov bilo mrtvih, mnogo pa ranjenih. Sreča je bila, da so došli vojaki pravočasno, ker je tudi v sosednjih selih, v *Gradusi*, *Sinji*, *Majuru*, v *Mečencanih* in v *Divuši* nastal upor. Povsod zahtevale so se ogerske zastave in krona ogerska. Iz *Kukurzarov* moral je župnik *Nikolaj Zec* pobegniti v *Kostajnico*, ker je neki najbolj agitoval, da so bili voljeni kandidati narodne stranke. V *Granici* udeležujejo se izgredov skoro izključno le pravoslavni, katoliško prebivalstvo je večinoma mirno. V nekaterih krajih, kakor v *Timaševci* in

v Keleminovci ohladili so si vso jezo s tem, da so grbe na trafikah razbili.

— (Dijakov) upisalo se je na Ljubljanskih učiliščih jako mnogo. V prvem gimnazijalnem razredu jih je okoli 200. V nemškem oddelku (a) okoli 60, v slovenskih paralelkah b in c pa 139. Tudi v drugem gimnazijalnem razredu treba bode treh paralelk. Na realki bilo je včeraj mej 40 v prvi razred vpisanimi 23 Slovencev.

— (Sirotinske ustanove). V sirotišnico so bili od deželnega odbora z deželnimi ustanovami sprejeti: Bernè Ivan iz Slavine, Kovič Vincencij iz Dola, Jerina Marija iz Podlipse, Železnikar Marija iz Dobronja in Stojan Antonija iz Radovljice. Ustanove po 50 gld. dobé: Pauer Avrelija, Blaž Jovana, Jereb Pavel, Prebil Makso, vsi iz Ljubljane, Perjatelj Karl iz Velike Loke, Jankovič Josip iz Košane, Klemenčič Josip iz Godoviča, Verbič Rudolf iz Kranja, Zadel Jakob iz Zagorja, Virk Olga iz Leskovca, Premrl Andrej iz Senožeč in Klemente Valetin iz Ljubnega.

— (Letno sporočilo štirirazredne deške in dvorazredne dekliške šole v Črnomlju) je prav dobro sestavljeno. Poučevalo je v preteklem šolskem letu 6 učiteljev in 2 učiteljici po 20, 25, 27 in celo po 29 1/2 ur na teden. 30 avgusta bil je sklep šolskega leta. Prihodnje šolsko leto prične s 16. oktobrom. Vseh učencev in učenk v vseh 4 razredih bilo je 497, v ponavljavni šoli 95, skupaj 592. Razu teh obiskovalo je 60 otrok privatno šolo na Majerlu. Obiskovanja šole oproščenih bilo je 11 dečkov in 25 deklic zaradi slabosti in oddaljenosti.

— (Za zastavo „Savinjskega Sokola“) darovali so dalje: vis. čč. gg. Ivan Kalin, župnik, Mozirje, 5 gld.; Ignacij Rom, kaplan, Mozirje, 5 gld.; Mih. Strašek, kaplan, Rečica, 2 gld.; J. Kozinec, kaplan, Sv. Križ, 1. gld.; Fr. Škorjanec, kaplan, Sv. Križ, 2. gld.; Fr. Mikuš, dekan, Konjice, 10 gld.; Ivan Ramor, župnik, St. Mihel, 3 gld. 40 kr.; Josip Žičker kaplan, Celje 2 gld. — Neimenovana gospa, Mozirje, 5 gld. — Gg. ministrjalni svetovalec Vasič, Lanov pri Celji, 10 gld.; dr. Pirnat, Kamnik, 5 gld.; Franjo Raušer, Mozirje, 5 gld.; Ivan Mravljak, Mozirje, 1 gld.; Josip Turnšek, Mozirje, 3 gld.; Oroslov Kolenc, Mozirje, 5 gld.; Josip Pirš, Mozirje, 5 gld.; Mozirski dijaki (potom kazni za nemške besede) 1 gld. 61 kr.; J. Ogrizek, Sv. Križ, 1 gld. 10 kr.; Josip Dolinar, Loke, 2 gld.; Josip Hren, Gornji grad, 5 gld. — Znesek 79 gld. 11. kr. — Prištevisi prvemu izkazu z 161 gld. 40 kr. znese z današnjim izkazom skupaj 240 gld. 51 kr. — Vsem vis. čč. gg. darovateljem izreka za njih blagodušno podporo najprisrčnejšo zahvalo odbor „Savinjskega Sokola.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 15. septembra. Včeraj umrl je senator Viktor Lefranc. Admiral Courbet prevzame vrhovno poveljništvo v Tonkinu. — Trgovinska sodnija je v zadevi „Union Générale“ uničila zadnji dve emisiji, s katerima se je pomnožila glavnica. Administratorji obsojeni so na 20 milijonov, komisijonarji na 1 1/2 milijon frankov.

London 15. septembra. Delajo se pripravne za mejnarodno obrtnijsko razstavo v kristalni palači v Sydenhamu, ki bode trajala od 3. aprila do 31. oktobra 1884.

London 14. septembra. Bureau Reuter poroča iz Hongkonga 12. t. m.: Mej Francozi in črnimi prapori bil pri Phanoi-u osem ur trajajoč boj. Francozi izgubili so mrtvih in ranjenih 2 častnika in 50 mož. Izgube sovražnikov cenijo se na 500 do 600 mož.

Pravila

Ljubljanske mestne hranilnice.

(Dalje.)

§. 11. Po preteku odpovedne dobe preneha obrestovanje.

Vloge, glede katerih se je bila podala odpoved, ne obrestujejo se več od onega dne, ko so dospеле k izplačilu.

§. 12.

Ako se vrne cela vloga z obrestmi vred, pridri si hranilnica vložno knjižico.

§. 13. Vračilo hranilničnih vlog.

Praviloma izplačujejo se hranilnične vloge na vsakokratno zahtevo; vendar pa ima hranilnica pravico zahtevati, da se odpovedo vloge od 100 do 500 gld. v 14 dneh, od 500 do 1000 gld. v enem, čez tisoč gld. pa v 3 mesecih v izplačilo.

§. 14.

Tudi hranilnica ima pravico vloge odpovedati, toda s tem razločkom, da v tem slučaju velja brez izjeme 3mesečna odpoved. Taka odpoved more se izvršiti s tem, da se znanemu vložniku naznani pismeno, ali pa da se priobči v deželnem uradnem in jednem najrazširjenem domačem listu. V poslednem slučaju je treba v dotičnej objavi naznani številko vložne knjižice, ime, na katerega se knjižica glasi, in znesek vloge, in ni proti temu načinu odpovedi nikake pritožbe.

§. 15. Hranilnične vložne knjižice.

Vkladati se more na vsako ime, katero vložnik imenuje. Vsak vložnik dobi o prvej vlogi vložno knjižico, izgotovljeno pod tekočo številko, zaznamovano na prvej strani s hranilničnim pečatom in obsegajočo potrebne rubrike za zaznamovanje vlog in izplačil.

To knjižico podpisati ima o prvej in vsakej naslednj vlogi, kakor tudi o vsakom izplačilu in popolnem vračilu vlog ravnatelj ali uradnik, ki ga odbor za to določi, in blagajnik.

Vsakej hranilnične knjižici imajo se prišiti pravila zavoda in obrestna tabela, iz katere je razvidno, do katerega zneska morejo od jednega do dvajsetega leta narasti vloge od 1 do 100 gld., ako se jim prišteva obresti in obrestne obresti.

§. 16. Vknjiževanje vlog.

Za vsako vložno knjižico določi se v knjigi hranilničnih interesentov poseben list, na katerega se zapiše vsaka vloga z dotičnimi kapitaliziranimi obrestmi; ter zaznamujejo tudi vsa na nje račun izvršena plačila.

§. 17. Izplačevanje prinescu.

Hranilnica izplačuje, ne da bi se ozirala na vložnikovo ime, prinescu hranilnične knjižice. Ona smatra prinesca tako dolgo za pravnega lastnika, dokler ne zabranjuje izplačila vpeljana amortizacija ali pa kaka sodnijska prepoved, in dokler v knjigi ni zaznamovan pogoj, da se ima vložni znesek plačati le osobno vložniku ali pa njegovemu cesijonarju ali pooblaščenču. V poslednjem slučaju ima prinesec hranilnične knjižice vselej, kadar se mu izplačuje kaj vloge ali obrestij, dokazati identičnost svoje osebe.

§. 18.

Ako želi kdo vkladati z izrečnim pogojem, da se le njemu samemu ali kakej drugej določeni osebi izplačevati sme, treba je to zaznamovati v knjigah zavoda in tudi v hranilnične knjigi.

§. 19. Zaznamovanje izgubljenih hranilničnih knjižic.

Ko bi se kaka hranilnična knjižica izgubila, na voljo je dano dotičnej stranki, da naznani izgubo zavodu z nstančnim sporočilom svojega imena, stanu in stanovanja. To naznani mora se zaznamovati in ima za nasledek, da hranilnica ne sme na takovo knjižico izplačati niti kapitala niti obrestij nikomur, ki se ne more zadostno izkazati o lastništvu njihovem.

Taka zaznamba pa velja le 30 dnij, v katerem času se stranki prepušča, storiti potrebne korake potom pravnega postopka in to tem gotoveje, ker bi se sicer po preteku te dobe zaznamba izbrisala.

§. 20. Amortizacija vložnih knjig.

Ker hranilnica ne izplačuje ničesar, ako se ne predloži hranilnična knjižica, treba je isto v slučaju, ko bi se bila izgubila, sodnijskim potom amortizirati. V ta namen izroči se stranki na njeno zahtevo izpisek iz glavne knjige.

Doba za amortizacijo določena je po §. 17. n. v. regulativa od 2. septembra 1844 na 6 mesecev.

§. 21. Izplačilo amortiziranih zneskov.

Kadar se je hranilnici izročila amortizacijska listina, izvrši se izplačilo prati potrdilu prejema.

§. 22. Zastaranje hranilničnih vlog.

Gledé zastaranja hranilničnih vlogjo velja po predpisu §. 18. n. v. hranilnične regulativa od 2. septembra 1844 splošne zakonite določbe.

Doba, v katerej hranilnične vloge zastarajo, račun se od poslednje vloge ali izplačila tako, da jo preruši vsaka nova vloga ali izplačilo, ter je določena na 40 let. Zastarane hranilnične vloge pripadejo rezervni zakladi (§. 4.).

(Dalje prih.)

Vabilo

k naročbi „Zgodovine štajerskih Slovencev“.

40 let bo že, kar je bil Krempelj v Gradci (1844) na svetlo dal svoje „Dogodivšine“, knjigo, katero je slovenski narod na Štajerskem jako rad prebiral. Dandanes je že redko kje dobiti kakov iztis te knjige, iz katere se je ondoto ljudstvo učilo in za svoj rod in jezik ogrevalo. — Namesto prirejanja 2. natisa Krempeljevih „Dogodivšin“ sestavi sem jaz novo „politično in kulturno zgodovino štajerskih Slovencev“, katero so mi nekateri odlični poznavatelji štajerske povestnice nekoliko že pregledali, nekoliko jo pa še popravljajo. To delo nameravam v teku bodočega leta tudi izdati in sam založiti, toda le v tem slučaju, ako naberem popred dovolj naročnikov. V ta namen se torej danes obračam do vseh domoljubov, posebno štajerskih, z uljudno prošnjo, da bi mi naročnikov in naročnino (1 gld) nabirati blagovolili.

V Krškem 15. sept. 1883.

J. Lapajne,

meščanske šole ravnatelj.

Tujci:

dne 14. septembra.

Pri **Slonu**: Sans z Dunaja. — Schepitz iz Trsta. — Jelovšek iz Vrhnike.

Pri **Malič**: Höger z Dunaja. — Leban iz Trsta. — Eisner iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Rustia iz Trsta. — Gollmayr iz Moravč.

Umrlj so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

9. septembra: Fran Mevček, čevljar, 24 let. — Vincenc Tonhauser, prisiljenec, 22 let, oba za kronično pljučno tuberkulozo.

10. septembra: Primož Gubanc, dninar, 22 let, za gnojem v prsih.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
14. sept.	7. zjutraj	739.20 mm.	+12.6°C	sl. svz.	obl.	11.25 mm.
	2. pop.	738.24 mm.	+19.4°C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737.98 mm.	+15.8°C	sl. sev.	obl.	

Srednja temperatura +15.9°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. septembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	15	kr.
Srebrna renta	78	55	„
Zlata renta	99	60	„
5% marcna renta	93	—	„
Akcije narodne banke	835	—	„
Kreditne akcije	291	75	„
London	119	95	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	49 1/2	„
C. kr. cekini	5	67	„
Nemške marke	58	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	50	„
Ogrska zlata renta 6%	119	25	„
„ „ 4%	87	20	„
„ papirna renta 5%	85	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	90	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	168	25
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	108	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	75	„

Slika pesnika S. Gregorčiča,

kakeršna je bila v zadnji številki „Škrata“, dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“. Cena 20 krajc.

HENRIK NIČMAN.

Prodaja c. kr. ljudskih šolskih knjig, in pa raznega pisalnega orodja, kakor: šolskih pisank, risank, jeklenih peres, svinčnikov, peresnih držal, črnila, računskih tablice in kamničkov, brisalk itd.

V prijazno nakupovanje priporoča se odličnim spoštovanjem

Henrik Ničman,

(608)

Stari trg št. 5.

TELEGRAM iz OGERSKEGA!

Zaradi smrti

zastoj

1470 žepnih ur.

Lastnik jedne največjih trgovin z urami je nedavno umrl in je v svoji oporoki svojim dedičem dal strogo povelje, da porabijo pokretnine in nepokretnine na svojo korist, mej tem ko so primorani v proti ognju sigurnej kasi shranjenih 1470 žepnih ur proti plačilu srebernega pokrova, potem stroškov za reguliranje in močno pozlačene verižice iz double-zlata **darovati**, da bode tako vsakemu prilika dana, da se preskrbi s prefino regulirano žepno uro prve vrste, in ker je uže sam sreberni pokrov, izvrstno reguliranje in verižica iz double-zlata skoro toliko stala, kolikor se zdaj plača za celo uro, stori le v svojo lastno korist, ako naroči kolikor prej in kolikor več ur mogoče, ker je gotovo, da bode mala zaloga kmalu pošla.

S spoštovanjem

dediči.

Te-le ure so v zalogi:

500 komadov žepnih ur na valček

iz najfinejšega francoskega double-zlata ali pa močno posrebrnega niklja, fino graviranih in giljoširanih, z močno pozlačeno verižico, zlato fasono, fino na minute repasiranih. Vse skupaj le gld. 4.60; iste iz pravega 13lotnega srebra, po c. kr. uradu za punciranje poskušene in močno pozlačene le gld. 6.50. Iste ure na cilindru iz teškega, pravega 14 karatnega zlata, po c. kr. uradu za punciranje poskušane, poprej gld. 45.—, zdaj pa za slepo ceno le gld. 16.—.

350 ur na sidro

iz najfinejšega francoskega double-zlata ali močno posrebrnega niklja, fino graviranih in giljoširanih, na 15 pravih rubinih z natančnim strojem, s kazali na sekunde in krasno verižico, fino repasiranih le gld. 7.—. Iste ure na sidro, iz teškega 13lotnega sr bra, poskušane po c. kr. uradu za punciranje in močno pozlačene le gld. 11.—.

275 Washingtonskih remontoir-ur

iz močno posrebrnega niklja ali double-zlata, navijajočih se brez ključa, z mehanično pripravo za kazala, s ploščnato šipo, kazališčem iz emaila in kazali za sekunde, reguliranih na sekundo, najizvrstnejša ura sveta. Cena s krasno verižico vred le gld. 8.30.

250 srebernih remontoir-ur

iz teškega 13lotnega srebra potrjenega po c. kr. uradu za punciranje, navijajočih se brez ključa, z mehanično pripravo za kazala, ploščnato šipo, emailiranim kazališčem in s kazalom za sekunde, reguliranih na minuto; najizvrstnejša ura sveta. Poprej gld. 25.—, zdaj za slepo ceno samih gld. 13.—.

Da vse ure gredó natančno

jamčim 5 let.

Naznanilo.

Dne 24. avgusta 1883. našlo se je tajno predalec v omari za blago, katerega rabi le dedič, in v njem je bila ta-le prava zlatnina. Vsa zlatnina je poskušena po c. kr. uradu za punciranje in okrašena s ponarejenimi zlahnimi kamni in briljanti.

Vsi kamni imajo vsled izvrstnega brušenja lepšo svetlobo, nego pravi in je ta resnica bila potrjena že po stoterih zlatarjih in strokovnjakih, kateri so ta čuda videli in tudi nakupili.

217 prstanov iz pravega zlata s ponarejenimi briljanti

v vseh velikostih, pravo 6 karatno zlato, v finej baržunovej škatljici, komad le gld. 3.75.

184 parov uhanov iz briljantov ali gumbic iz 6 karatnega pravega zlata, s krasnimi briljanti v finej baržunovej škatljici, par le gld. 3.75.

222 parov uhanov iz pravega zlata, punciranih na 6 karatov, z najlepšimi koralaumi, s škatljico le gld. 1.50 par.

164 medaljonov

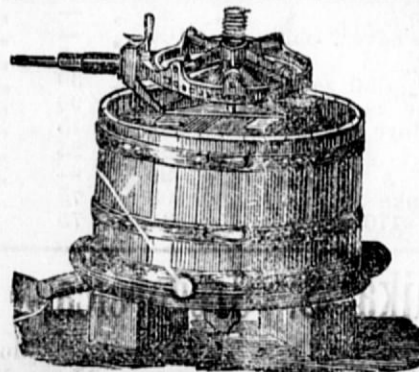
iz močnega, pravega 13lotnega srebra, poskušene po c. kr. uradu za punciranje, vsak komad druge krasne oblike, graviranih in emailiranih, razen tega tudi močno pozlačenih, komad le gld. 3.60. Iste iz francoskega double zlata s ponarejenimi briljanti le gld. 2.50.

Naroče po pošti, kakor tudi telegrafične, katere se izvršujejo proti povzetju ali predpošiljavi dotičnega zneska, naj pošljajo na

IGNATZ BOROW,

Pöstyén na Ogerskem.

(598—1)

Vinske tlačilnice

(Preše.)

stavljene, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne osebe, kakor tudi za največje producente kot specialiteta. Garancija, spričevala o več nego 1000 izdelanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in franco. (401—14)

Grozdne trlice najnovejše sestavljene.

Zeli se v kratkem času naročil.

Ph. Mayfarth & C.,

Dunaj, II., Praterstrasse 66. Tovarna v Frankobrodu u. M.

Zaloga pri gospodu A. Debevcu, Ljubljana, Marije Terezije cesta.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

V najem

se daje v Reki (Fiume) pekarija in peči, obstoječe iz prodajalnice za prodajo kruha, iz pekarskih pečij, delavnice, polovičnega nadstropja, drvarnice itd. (600—3)

Prostori leže na jako dobrem mestu in so v dobrem stanu. Natančneje se izve pri lastniku E. Emilji v Reki.

Jaz kupujem raznovrstne

suhe orehove plohe,

potem zdrave orehove herkle (hlode) od 18" naprej, favorjeve pa od 15" naprej.

Plačujem jih dobro. Prodajalci naj se mi naznanijo pod adreso

(115—2)

Karl Hofbauer,

fournierfabrika v Tržiču na Gorenjskem.

Važno za vsakega gospodarja

je pravo zdravilo proti snetjavi pšenici, katero prodaja na debelo in drobno samo

H. L. Wencel „pri plavi krogli“ v Ljubljani in v svojih podružnicah v **Domžalah** in na **Blejskem jezeru.** (573—3)

Potrebuje se za vsaki stari mernik samo za 5 kr. in za vsaki hektoliter samo za 17 kr.

Pismena naročila se neutegoma in natančno izvršujejo.

Javna zahvala.

Meni podpisatemu je nedavno v hišo treščilo in je pogorelo. Zavarovan sem bil pri vzajemni zavarovalnici „**KONKORDIJI**“, pa zavarovalnine neseam bil plačal in bal sem se po pravici, da ne bom dobil nobene odškodnine; — pa kako sem bil iznenaden, ko mi je danes gospod **Ignacij Valentinčič**, glavni zastopnik „**KONKORDIJE**“ v Ljubljani, kljub temu izplačal zdato odškodnino.

Zahvaljujem se tedaj ravnateljstvu „**KONKORDIJE**“ in njenemu glavnemu zastopniku gospodu **Ignaciju Valentinčiču**, ki mi je do odškodnine pripomogel, za tako velikodušnost in „**KONKORDIJO**“ vsacemu, kdor želi zavarovati se, iz lastne izkušnje najtopleje priporočam.

Zapuže, dne 11. septembra 1883.

(607)

Jakob Skalar.

MATIJA GERBER,

zaloga ces. kralj. šolskih knjig, pisalnega orodja in papirja, v Ljubljani, Kongresni trg št. 4 (nova), priporoča

šolske knjige za normalke

za leto 1883/4.,

kakor tudi vse v šolstvo spadajoče blago; osobito: zvezke Greinerjeve, Pokornyjeve, Musilove in Grubbauerjeve in različne risarske zvezke; peresa, peresnike itd.

Priporoča se v prijazno nakupovanje z vsem spoštovanjem

Matija Gerber.

(608—3)

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“ v Ljubljani.

priporoča po najnižji ceni

Mestni trg št. 14

DUNAJSKI BAZAR

Mestni trg št. 14

priporoča naslednje cenene stvari, deloma za vsakdanjo rabo, deloma ob početku šolskega leta:

Za 5 kr. knjižica za znamenovanje s 100 uzorci.
Za 3, 8 kr. posrebrnen naprstnik.
Za 8, 10, 12, 15 kr. dvojica pristno barvanih otroških nogovic.
Za 20, 25, 27 kr. dvojica pristno barvanih ženskih nogovic.
Za 3 kr. vretenca sukanea.

Za 6 kr. klobčič volne za pletenje, trojna.
Za 6 kr. 100 angleških jeklenih lasnih igel.
Za 20 kr. 100 angleških šivank z zlatim uhom, odbrane velikesti.
Za 5, 10, 12, 18 kr. okvir za fotografijo.
Za 12, 20, 25 kr. pisana podložna tasa. **!!88 kr.!!** dežnik s trsteno palico in nikljevim klobučkom.

Jedilno orodje iz britanija-srebra.

15 kr. žlica, 15 kr. francoske vilice, 8 kr. žbčica za kavo, 30 kr. nož z jeklenim rezilom, 28 kr. žlica za mešat, 45, 60 kr. zajemalna žlica.

6 kr. bronsiran etui s 10 peresi.
28 kr. škatljica Greinerjevih ali R peres.
2 in 3 kr. brisalni gumi.
3 kr. čistilo za tinto.
13 kr. držalo za pero in svinčnik iz niklja.
8 kr. 20 komadov papirja in kuvertov za pisma s črkami.
12 kr. 20 komadov papirja z vzbunkalnimi rožicami ali tčki.
5 kr. univerzalno črtalo, imajoče v sebi pero in svinčnik, brisalo in klinček.
27, 30, 35, 45 kr. šolska torbica za dečke in deklice.

42, 48, 55 kr. ameriška torba iz usnja, gostega in navadnega platna.
9, 16, 25 kr. hermetično zapirajoči se tintniki.
4, 6, 10 in 15 kr. knjižice za notice.
5, 8, 10, 15 kr. škrinjice za peresa.
25 in 28 kr. nerazrušljiva pancersko-moščna z zapiralom dveh kroglic.
60, 70, 88, 99 kr. album z udelanim nikljem.
92 kr. pristna verižica za uro iz srebernega niklja, izdelana kakor prave zlate verižice.
90, 110, 135 kr. mali kovček za potovanje.
27 kr. čibuk s cevjo iz Badenske višnje in jantarjevim ustnikom.

!!Novost!!
Dase obvarujejo šolski rekviziti mokrote, služijo jako dobro ameriške usnjate knjige z jermenom, za večje dijake in dekleta, 88 kr.

(583—5)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.